Складаю цей віршик, рядок у рядок,
Для всіх, скільки є їх у світі, діток —
Діток-абіссінців, діток-італійців,
Діток-росіян і діток-австралійців,
Для чорних-пречорних, немов ті вуглинки,
Для зовсім червоних, неначе цеглинки,
Для жовтих, отих, що живуть у Китаї,—
У них вечоріє, коли в нас світає, —
Для тих, що живуть там, де льоду багато,
І лізуть в мішок, коли спати лягати,
Для тих, що у пралісі жити повинні,
Де шастають мавпи, прудкі та невпинні,
Для всіх, що у місті живуть чи в селі,
Для всіх, що веселі, для всіх, що малі,—
За руки побравшись, безліч діток
По цілому світі веде свій танок —
Улітку в садах чи на луках весняних,
На всіх паралелях і меридіанах.